

عنوان مقاله:

چارچوب هنجاری نظام بین الملل حقوق بشر و بشردوستانه

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 0، شماره 10 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

جمشید ممتاز - استاد دانشگاه تهران

ناصر قربان نیا - استادیار دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

یکی از پرسش‌های مطرح در حوزه مباحث حقوق بشر و بشردوستانه این است که آیا این دو نظام به نحو مشابهی خالق یا بیانگر حق برای اشخاص انسانی هستند یا نه؟ چنین ادعا شده است که حقوق بشردوستانه، بر خلاف حقوق بشر، به انسان‌ها حقوق واقعی اعطا نمی‌کند. بی‌شک نظام بین‌الملل حقوق بشر، عهده دار بیان و تاکید بر حق‌های انسان‌هاست. در نظام بین‌الملل حقوق بشر اشخاص، صاحب حق به شمار می‌روند. این ایده که نظام حقوق بشر بیانگر و گاه اعطا کننده حق به انسان‌هاست، این تفسیر مضیق از متون حقوق بشری را مردود می‌سازد که هر دولتی موظف است منحصرأ حقوق بشر را نسبت به اتباع خود رعایت کند. اما آیا به موجب حقوق بشردوستانه انسان‌ها صاحب حق محسوب می‌شوند؟ در این مقاله با بررسی اسناد بین‌المللی و دیدگاه‌های عالمان حقوق، ضمن تاکید بر این که در چارچوب هنجاری طراحی شده در دو نظام برای تامین یک هدف، تفاوتی مهم وجود دارد، این نکته را روشن خواهیم کرد که بر اساس حقوق بشردوستانه مدرن باید انسان‌ها را صاحب حق تلقی کرد، چنان که بر پایه حقوق کلاسیک مخاصمات مسلحانه نیز از تعهدات مصرح، وجود حق برای اشخاص تحت حمایت قابل استنباط است.

کلمات کلیدی:

حق، دارنده حق، نظام حقوق بشر، حقوق بشردوستانه، چارچوب هنجاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205769>

